

JOHN FLANAGAN

Įspūdingas besivertis „Zvėgų mūšiams“ autorius

ŠMĖKLAVEIDŽIAI

ŠMĒKLAVEIDŽIAI

John Flanagan
BROTHERBAND 6.
THE GHOSTFACES
Random House Australia, Sydney,
2016

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos Nacionalinės bibliografijos duomenų banke (NBDB).

© Tekstas, John Flanagan, 2016

© Viršelio iliustracija, Jeremy Reston

Kūrinio neturtinės teisės priklauso autoriui.

Pirmą kartą pavadinimu *Brotherband 6. The Ghostfaces* išleido
Random House Australia Pty Ltd, Sidnėjus, Australija.
Išleista susitarus su *Random House Australia Pty Ltd*.

Visos teisės saugomos.

© Vertimas į lietuvių kalbą, Viktorija Uzėlaitė, 2019

© Leidykla „Niekio rimto“, 2019

ISBN 978-609-441-571-5

JOHN FLANAGAN

ŠMĖKLAVEIDŽIAI

Iš anglų kalbos vertė Viktorija Uzėlaitė

Vilnius
2019

PIRMA DALIS

AUDRA

PIRMAS SKYRIUS

– Man tai nepatinka, – Tornas pauostė drėgną sūrų orą ir suraukė nosį.

Jiedu su Helu stovėjo ant molo nedideliame uoste, priklausančiame Klonmelio Dan Kilčio piliai. Pati pilis buvo per kelis kilometrus nuo kranto. Uoste stovėjo nedidelė žvejybos flotilė, aprūpinanti maistu pilį ir aplinkinius kaimus. Čia prisišvartuodavo ir pasiuntinių laivai, gabenantys laiškus Klonmelio karaliui Šonui.

„Garnys“ buvo vienas tokių laivų. Jis atgabeno karaliui pasirašytus ir užantspauduotus dokumentus, atnaujintą Skandijos ir Klonmelio taikos sutartį. Panašius laiškus pristatė į dar tris karalystes toliau Hibernijos pakrantėje. Erakas mielai skirdavo „Garniui“ tokias užduotis. Laivas buvo greitas, judrus, o Helas – patikimas laivavedys.

Garniai atliko, kas buvo pavesta, ir jau ruošėsi namo. Tačiau oras vis labiau bjuro.

Du bičiuliai žvelgė į pilką neramią jūrą, į stipraus šiaurės vėjo sukeltas bangas, plakančias uosto prieplaukas.

Tornas vėl šniukštelėjo nosimi.

– Kol apiplauksim Piktą, teks pavargti ir sušlapti, – tarė jis.
Helas patraukė pečiais.

– Šlapti mums įprasta, – atsakė jis ir šyptelėjo. – Tokia jau jūreivio dalia.

– Neverta šlapti vien tam, kad sušlaptum, – atsakė Tornas. – Jei porą dienų palūkėtume, vėjas, ko gero, aprimtų.

– Arba dar labiau įsišėltų, ir tada įstrigtume čia. Prieš stiprų šiaurį nepakovotume. Tektų laukti dar savaitę ar ilgiau.

– Bet liktume sausi, – priminė Tornas.

Helas papurtė galvą.

– Būtų klaidiai nuobodu. Miestelyje visiškai nėra ką veikti. – Jis nutilo, dar kartą pažvelgė į galingas bangas, į šiaurę ir galop apsisprendė. – Plauksim. Kviečiam įgulą.

Jie greitai apėjo molą ir pasuko į miestelį. Vykdydami diplomatinę misiją Garniai buvo apsistoję smuklėje. Kai Helas su Tornu įžengė į vidų, kiti kaip tik baigė pusryčiauti. Nuo šalto vėjo gūσιο židinyje smarkiau užtelėjo liepsna. Aštuonios poros akių viltingai nukrypo į juos.

– Išvykstum, – pranešė Helas.

– Pats laikas, – atsakė Stigas.

Jis pritarė Helui, kad mažame uostamiestyje baisi nuobodybė. Stefanas, Ulfas ir Vulfas kabliavo skalsią smuklininko patiektą košę. Kiti jau buvo pavalgę, gurkšnojo gardžią kavą, žinodami, kad kurį laiką jos negaus.

Helas atsigręžė į Edviną.

– Ar mes apsirūpinę atsargomis?

Edvinas linktelėjo.

– Maistas ir vanduo sukrauti, viskas suruošta kelionei, – atsakė jis ir pridūrė: – Tik norėčiau pasiimti dar kelis kepa-liukus duonos.

Jūroje jie maitindavosi džiuvėsiais, tad būdavo smagu turėti šviežios duonos bent jau kelionės pradžiai. Helas linktelėjo, ir Edvinas nuskubėjo į kepyklą už kelių namų. Įgulos nariai susirinko kuprines bei kitus asmeninius daiktus ir patraukė prie durų.

– Prieš keldami burę rifuokit, – Ulfui ir Vulfui sušuko Helas. – Vėjas vis stiprėja.

Burių tvarkytojai linktelėjo. Išmintinga sumažinti burių plotą dar prieš jas pakeliant, kad paskui nereikėtų nuleisti ir tvarkyti.

Helas patikrino smuklininko išrašytą sąskaitą. Braukdamas pirštu peržiūrėjo sąrašą: tiek ir tiek kambarių, tiek ir tiek naktų, tiek ir tiek suvalgytų patiekalų. Pasirašęs grąžino. Jie vykdė diplomatinę užduotį, todėl sąskaita bus nusiųsta į Dan Kilčio pilį.

– Ačiū už svetingumą, – padėkojo jis smuklininkui.

– Visada džiaugiamės jus matydami, – atsakė šis. Garniai šiuo sunkiu metų laiku gerokai padidindavo jam pelną. Paskui jis nesusilaikęs išsišiepė. – Nemaniau, kad kada nors gyvenime ištarsiu skandams tokius žodžius.

Helas irgi šyptelėjo. Ne taip jau seniai skandų laivas uoste būtų reiškęs didelius nemalonumus. Anais laikais skirlas tikrai nebūtų pasirašęs sąskaitos už savo jūreivių sukirstą maistą ir išgertus gėrimus. Jis būtų pasmeigęs ją ant kardo galo – ir dar kelioms savaitėms užėmęs smuklę.

– Kiti laikai, – sumurmėjo Helas.

Tada pasiėmė rytą pasidėtą įrankių krepšį ir išeidamas užsimetė jį ant peties. Uoste švilpavo šalti vėjai, tad jis, paspartinęs žingsnį, nudrožė į prielauką, kur buvo prišvartuotas „Garnys“.

Edvinas pėdino per kelis metrus pirma jo, nešinas tinkliuku su šviežios duonos kepalais. Jis lengvai stryktelėjo nuo prieplaukos į „Garnį“ ir įdėjo duoną į sandarų skyrelį po deiniu. Netgi įlankoje bangos blaškė laivelį, ir pinučių grotelės, trankydamosi į laivo virves, gurgždėjo.

Helas nužygiavo į laivagalį, pasidėjo į savo lentyną įrankių krepšį ir užlipo ant vairininko pakylos. Dirstelėjo į Stigą.

– Viskas paruošta? – paklausė, nors atsakymą žinojo. Stigas buvo patikimas padėjėjas.

– Visada paruošta, – atsakė šis.

Helas atrišo vairalazdę ir apsižvalgė po uostą. Joks kitas laivas nesiruošė judėti iš vietos. Žvejybos flotilės laiveliai švelniai sūpavosi savo prieplaukoje.

„Išmintingai daro“, – niauriai pagalvojo jis ir, ruošdamasis šlapiam kelionei, pasistatė ėrenų liemenės apykaklę. Iš kišenės išsitraukė vilnonę kepurę, papuoštą garnio ženklų. Užsitempė ją ant ausų ir žvilgtelėjo į vėjarodę ant stiebo. Vėjas pūtė į kairį bortą.

– Dešinė burė, – paliepė jis.

Stefanas su Džesperiu palinko prie falų, iškėlė stiebu aukštytyn ploną lenktą rėją ir įstatė ją į vietą. Ulfas su Vulfu pasiruošę stebėjo juos.

– Atrišt priekį! – sušuko Helas pirmagalyste stovinčiam Tornui.

Tornas atmezgė priekinę švartavimosi virvę, ir pirmagalys ėmė tolti nuo prieplaukos.

– Atrišt galą, – nurodė jis Stigui. – Įtempt šotus!

Dvyniai įtempė burę, ir laivas beveik iškart įsibėgėjo. Puslankiu nusliugė per žemas stačias bangeles. Helas leido jam sukti į dešinę ir įstrižai kirsti įlankelę. Vairalazdė po jo

ranka virpėjo, ir jį, kaip visada, apėmė jausmas, kad valdo gyvą būtybę.

Apskaičiavęs kampus pasuko laivo nosį kairėn ir dvyniai iškart stipriau įtempė burę. „Garnys“ plaukė šiek tiek į kairę nuo uosto žiočių, bet vėjas jį panėšės dešinėn, ir jis pataikys tiesiai per vidurį. Helas nebūtų paaiškinęs, iš kur žino, kaip pasukti pirmagalį, kad tas pataikytų tiksliai ten, kur reikia. Jam padėjo ir nuojauta, ir patirtis, ir tai, kad jis puikiai pažinojo savo laivą.

„Garnys“ praplaukė tarp dviejų granitinių molų ir atsidūrė atviroje jūroje. Užuovėjos čia nebebuvo, tad vėjas sustiprėjo, laivas pasviro į dešinę. Ulfas su Vulfu neraginami atleido šotus, vėjo spaudimas į burę sumažėjo ir laivas vėl atsitiesė. Pakilo ant pirmos bangos, paskui nusileido, rėžėsi į kitą bangą. Denis ir jame stovintieji buvo aptėkšti baltais purslais.

– Kažin ką atiduočiau už šiltą sausą užėgą, – burbtelėjo Tornas.

Helas nusišypsojo.

– Jei nori, išlaipinsim tave krante. Kitą vasarą grįšim pasiimti.

„Garnys“ užlipo ant kitos bangos, nučiuožė nuo jos ir jūreiviai vėl buvo išmaudyti balto vandens duše. Tie, kuriems nereikėjo dirbti, tūnojo po paskubom ištempta dervuota drobe.

Helas šyptelėjo. Taip, yra šalta. Ir šlapia. Jam tai patinka. Pamanė sau, kad geresnio gyvenimo nė neįsivaizduotų. Valdymas gerą, judrų laivą jis jautėsi išties laisvas. Buvo be galo smagu susitikti su vėju ir jūra, juos pažaboti.

Banga tėškė jam į veidą, jis užspringo ir užsikosėjo. Pajutęs kumštelėjimą į šoną, prasišlyne akis ir pamatė šalia stovinčią Lidiją, laikančią dervuotos drobės apsiaustą.

Helas kartu su kitais brolijos nariais džiaugiasi grįžę namo į Halasholmą. Ramybę sudrumsčia netikėtai pasirodęs Stigo tėtis Olafas, dingęs prieš daugybę metų. Pasirodo, jam duota pavojinga užduotis – išlaisvinti piratų pagrobtą imperatorienės sūnų. Olafui reikia laivo ir įgulos, o kur dar ieškoti pagalbos, jei ne gimtoje pakrantėje?

Garniams pavojingos užduotys – jokia naujiena, tačiau piratų tvirtovė – labai pavojingoje vietoje: seniai išsiveržusio vulkano paliktoje uolų apsuptoje kalderoje.

Garnių laukia didžiulis mūšis ir turbūt sudėtingiausia misija, kurioje kada nors teko dalyvauti.

GRĮŽKIME TEN, KUR VISKAS PRASIDĖJO...

Jie juda tyliai kaip šešėliai. Kopia į neįtikėtinas aukštumas. Šaudo iš lanko taip, kad niekas negali jiems prilygti. Jie yra žvalgai – ir Vilis ketina stoti į jų gretas. Mūšiai su grėsmingais priešais, įtemptos dvikovos, didvyriški žygiai ir slapti pabėgimai – visa tai rasite populiarioje knygų serijoje, pristatančioje Aralueno žvalgus – ir Skandijos jūrų vilkus – milijonams skaitytojų visame pasaulyje.

Serijos knygos:

- Žvalgo mokinys. Gorlano Griuvėsiai
- Žvalgo mokinys. Degantis tiltas
- Žvalgo mokinys. Ledo šalis
- Žvalgo mokinys. Ažuolo lapas
- Žvalgo mokinys. Šiaurės burtininkas
- Žvalgo mokinys. Makindo apgultis
- Žvalgo mokinys. Erako išpirka
- Žvalgo mokinys. Klonmelio karaliai
- Žvalgo mokinys. Holtas pavojuje
- Žvalgo mokinys. Nihonijos imperatorius
- Žvalgo mokinys. Dingusios istorijos
- Žvalgo mokinys. Karališkasis žvalgas
- Žvalgo mokinys. Priešistorė. Gorlano turnyras
- Žvalgo mokinys. Priešistorė. Hekemo viržyno mūšis

Australų rašytojas Johnas Flanaganas (g. 1944 m.), lietuvių ir pasaulio skaitytojams pažįstamas iš daugelio pamėgtos nuotykių serijos „Žvalgo mokinys“, toliau tęsia jaunųjų skandų karių nuotykius. Garnių brolija ruošiasi plaukti namo po sėkmingai atliktos užduoties, tačiau jų laivas patenka į didžiulę audrą ir yra nunešamas toli nuo Skandijos krantų į atvirą jūrą. Vandens atsargos sparčiai senka ir grįžti namo gyviems tikimybė menka. Nebent nepažįstamuose vandenyse kitam pasaulio krašte pavyktų aptikti žemę ar bent kokią salą...

Šioje serijoje jau išleista:

Brolija. Atstumtieji
Brolija. Įsibrovėliai
Brolija. Medžiotojai
Brolija. Sokoro vergai
Brolija. Skorpiono kalnas
Brolija. Šmėklaveidžiai

Redaktorė **Giedrė Kmitienė**
Korektorė **Eglė Devižytė**
Maketavo **Miglė Dilytė**
Tiražas 3000 egz.
Išleido leidykla „Nieko rimto“
Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius
www.niekorimto.lt
Spausdino UAB „ScandBook“
Gamyklos 23, LT- 96155 Gargždai

BROLIJA

6

ŠMĖKLAVEIDŽIAI

– Visada tikiesi blogiausio? – šypsodamas paklausė jis Torno.
Senasis jūrų vilkas kilstelėjo antakį.
– Visada. Todėl niekada nenusiviliu.

Kartais nuotyčiai ištinka, kai visai jų nesitiki. Atlikę užduotį Garnių brolijos nariai ruošiasi ramiai plaukti namo, tačiau netikėta audra juos nuneša taip toli nuo Skandinavijos krantų, kad vilties išsigelbėti beveik nebelieka. O kas, jei jūra nėra pasaulio kraštas ir kažkur toli vakaruose taip pat yra žemė?

Tarptautinio bestselerio „Žvalgo mokinys“ autoriaus Johno Flaganano serijoje „Brolija“ – nuotyčiai jūrose, negailestingi piratai ir nepamirštami mūšiai!

Kitos serijos knygos:

www.niekorimto.lt

Užsuk, net jei tu ir ne vaikas

ISBN 978-609-441-571-5

9 786094 415715